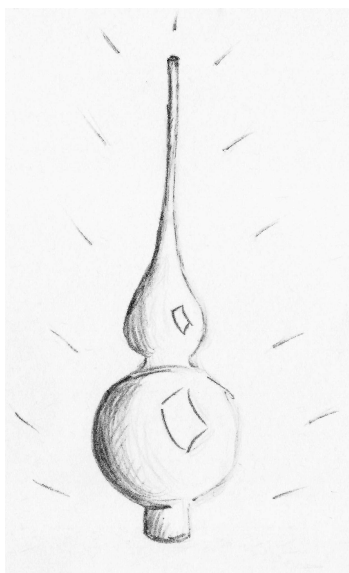

De
Kerstboomkabouters

De Kerstboomkabouters

Tessa Sorgdrager

Schrijver: Tessa Sorgdrager
Coverontwerp: Tessa Sorgdrager
ISBN: 9789402154795
© Tessa Sorgdrager

Scherven

Het is bijna kerstvakantie! En vandaag hebben we een kerstboom gekocht. Nou ja, hij moet nog versierd worden maar dat doen we morgen. Dan wordt het een echte kerstboom.

Papa doet altijd eerst de lampjes. Dan doen wij de kerstballen en de slingers. Nou ja, Jasmijn doet dat. Vorig jaar liet ik een paar kerstballen stuk vallen – oh ja, en de piek, dat was heel erg – en toen mocht ik van mama niet meer versieren. Wat een stomme kerstballen waren dat. Hoe wist ik nou dat ze van glas waren en konden breken? Ik had ze in de rand van mijn trui geladen, maar toen ik op de stoel klom om erbij te kunnen, gleden ze één voor één op de grond.

Mama was toen best wel boos. Ze zei dat het nog de kerstballen van oma Geralda waren – die dood is en op een wolk woont - en dat we daar heel zuinig op moesten zijn.

Ik was zo geschrokken dat ik ook niet meer durfde. Ik dacht dat die ballen al zouden breken als ik er naar kéék. Dus liet ik Jasmijn alles doen, ook de nieuwe piek ('van écht kristal!' had mama blij geroepen). Zoals altijd mocht ze op papa's nek om bij de bovenste tak te kunnen en zo de piek op de top van de bovenste tak te zetten. We hebben met z'n allen heel hard geklapt toen het gelukt was.

Maar dit jaar ben ik aan de beurt. Van mama mag ik weer helpen met versieren. Dit jaar laat ik geen ballen vallen. En IK mag de piek erin doen.

Papa heeft de dozen met oma Geralda's kerstballen al uit de kelder gehaald. Heel voorzichtig, want ook hij is bang om ze kapot te maken. De nieuwe kristallen piek heeft hij op de schoorsteenmantel gezet. Dat is veilig, want daar kan Poes niet bij en kan ze hem ook niet met haar staart omver maaien. De

kerstballen van oma Geralda zijn erg mooi. Als je er van dichtbij in kijkt wordt je gezicht zo bol weerspiegeld en krijg je een gekke dikke haaienmus. En dan rare gezichten trekken. Mijn tong zo ver mogelijk uitsteken. Of met mijn tong mijn onderlip heel ver naar voren duwen. En dan scheel kijken. Dat is grappig.

Maar één keer toen ik dat deed, kwam oma Geralda net de kamer in lopen. Zij vond het niet zo grappig.

‘Hou daar onmiddellijk mee op!’ had ze geroepen op die strenge toon van haar. ‘Daar zijn mijn mooie kerstballen niet voor bedoeld!’

Ik snapte niet waarom ze zo boos werd, maar was me wel te

pletter geschrokken. Sinds die keer lette ik altijd heel goed op of oma Geralda in de buurt was voor ik weer een schele haai in een kerstbal maakte. Maar ja, dat hoeft nou niet meer omdat oma Geralda op een wolk woont. Ik kan zoveel schele haaien maken als ik wil. Als die ballen maar heel blijven.

De kerstbaldozen staan netjes opgestapeld op de grond naast de boom. Morgen mogen de ballen eruit. Niemand die er op let. Mama staat in de keuken te sissen en te spetteren met pannen. Papa is in de schuur bezig om de bos kerstboomlampjes uit de war te halen.

En Jasmijn is boven aan het rondansen in haar kerst-engelenkostuum. Ze moet oefenen voor de kerstviering op school, ze heeft de rol van hoofdengel. Ze heeft een glitterjurkje aan en echte vleugels met nepveren. Die vleugels zijn van school en zijn echt *cool*. Achterop zit een ring en daar kan je een touw doorheen halen. Daar gaan ze Jasmijn mee optakelen zodat ze als een engel over het toneel zweeft.

Jasmijn praat echt alléén maar over die vleugels. Het is ook wel stoer dat ze mag vliegen. Maar niet om de hele dag te moeten

aanhoren. En dan dat dansen en zingen erbij. En dan gaat ze zichzelf filmen met mama's telefoon. En dan doen alsof ze heel beroemd is, echt zo irritant.

Maar niemand let dus op de kerstballen. En niemand let op mij. Ik krijg opeens heel veel zin om een schele haaiennews te maken. Als ik nou heel snel één bal uit de doos haal en hem daarna meteen weer terug leg, merkt niemand het. Ik kijk nog een keer om me